

ד

מכתב שה' א למכנ'ל, פרטס, 5.10.1948

7408/13 2518

הדבר העיקרי המתבלט מתייחס בהערכות הוו רצוננה הבורר של מקרים לספח את רצונות החוץ ורצונת הגבולה שבדרך ובגביה. כאן יש להניח שהרצוון הוא רצונתה של מקרים ולא הרהוריו לבו של המוציא והמחייב בלבד. תראן כי צד בחלצתי לעת עתה ממתן תשובה חותכת בנקודת דקה זו - ניטית ללקת בשבייל הזוב בינו שתי הקומות: הסכמה שיש עמה התchingיות בלתי חוזרת ושלילה גמורה העוללה להביא לידי ביתוק המומ'ט.

לדעתי, זהה הנזונה החיונית ובה תלוזה מעיקר האפשרות להידבר עם מקרים על אף ועל חמתם של הארגלים והירדגים גם יחד. יש להגיע בנסיבות זו לידי מסקנה ברורה בעהם כי ספק אם נוכל להתחמק מתשובה מוחלטת בשלב הבא. ניטית היא לעבות בחירות אבל לסיביג את הסכםנו באין נוכחות להסתבך עקב ההסכם הזאת בסכום עם שני בעלי הבתית דלעיל. יש לזכור כי זהה הדבר היחיד שיכל להופיע כתגמול מצדנו למקרים, כאשר כל הדיבורים על תיאום כלכלי זכו הם מלצות בעלמא.

עליכם להביא את העניין כולו לפני ד.ב.ג. בלי כל דיחוי ולהבהיר את חוות דעתו. בתשובתכם תוכלו להסתמך על המטכחים לפיה הספרור שנקטתי ולפי סעיפיו של כל אחד ואחד.

מכתב מאת א. שאון, ירושלים 14.12.1948

א, 4, 6; ה, 3

שיחה טלפונית עם אבדאללה אל-תל

ביום ב' 13 לח.ז. ב-3acha^z, נקרהתי לשיחה טלפונית, שנמשכה כחצי שעה, עם מפקד הרגיון הערבי בירושלים עבדאללה אל-תל. איש-שיחי פתח בברכות וברדישות שלו. בדעת היה אליו מקרים אחד איש את רעהו משבים רבודת. אחד זה אמר, שהוא ביקר ביום א' אצל המלך, מסר לו דוח על פגישתו הרשמית עם מר דיין, סייר לו על שיחתו הראשונה אותו וביקש הוראות. הביקוד שלו אצל המלך ארך כשלוש שעות. ביום ב' בבוקר אוזמן אל המלך ונתקבש לתוביר את הדברים הבאים:

(א) המלך מוכנים לשתי הדרישות: לשכירת נשק כללית ולשיוחות שלום. אולם קשה לו ברגע זה לקבוע מועדים. הוא יהיה מוכן לחתם תسوbla סופית תוך שבוע ימיים.

(ב) המלך דורש שהות של שבוע ימיים לשתי מטרות:

1. כדי לבוא בדים אל ק עם האוצר העיראקי, הנציג בעבד-אל-אללה, ולקבל את הספתנו.

2. כדי לבוא בדים על קר עם ראש הממשלה שלו, תורפייך אבו-אל-חודה, ולבסוף אם יהיה טובן לקבל עליון את ביצוע הדבר. אם ابو-אל-חודה יסרב - ידועה המלך ממכו לפניו את מקומו לאיש אפיק אבא אחר.

(ג) המלך מבקש, כי לא אעזוב את הארץ ממשך השבעה הזאת וואהבה לשובתו הסופית, שתספיק אונთבו, לדעתו, ללא כל ספק.

אחרי הדברים האלה ביקש עבדאללה אל-תל, בשם המלך, לדעת את יאסי הפרטி לצדדים שעה, נוקת בהםים אלה לביצוע החלטות של ועידת יריחו. איש-שיחי הוסיף שהמלך שעוניין מאר לשובע את חוות דעתו ומסטר שאייננו יכול להזמיןני לביקור אצל בזמנ הזה. ענייתו:

א. אם מוגן ובוגדור עם המלך לבצע את החלטות ועידת יריחו, כדי